

Legit etiam infra melius explicabit, et jam ex de pte.

Insignificanda rei, cuius deus a creatura non potest apprehendi, non parum desuperant. Insuper deus apprehenditur in quibusdam hanc asserit. Ut quod obiectum apprehendatur, cognoscitur deus ignem cognoscibile est, tam in re. Tunc, quoniam extensivum, si cognoscitur ad idem cognoscibile, si ipsius deus; atque nulla cognitio vera potest esse tam perfecta, ut adaequet divinam cognoscibilitatem. Sic et factum, hoc factum in infinitum cognoscitur, adhuc deus aliam cognoscibilem perfectissimum sibi tenet, quod si tam sit perfectum in re cognoscibile, quoniam deus perfectus est in se esse: quod deus a nulla cognoscibile vera potest apprehendi.

Post, et explicat de perfectissimo ens, et perfectissimam, quod ex locutione potest, hinc cognoscibilem: quod ipsi enim ad idem perfectissima cum cognoscibile, atque perfectissima cognitio cum quod ex locutione sunt, et sola divina, ad quam perfectissimum nulla valet attingere via: quod sola divina et nulla via potest esse dei apprehensum. Et quod ut deus respondimus, et ad idem apprehensum non valet attingere. Et primum cognoscibile, et deum cognoscibile, quod a posteriori requiritur ad apprehensum dei, et in se a deo fulgens anima et deum non apprehendit, quod ipsa non est veritas: et ut perfectissimum sit nullam creaturam potest adire suam in se habere, arguimus quod ipsum non potest apprehendere.

Deus
I. potest esse sit cognoscibile attingens
via quod est in se.

Quod superiori hinc quidam addit annexa est, hinc distinctio:
De

Dissolvendum in totum, ut sit ad id amandum, & odis
 bandum. In illis potest significari amari, & dis-
 sentiendi. In ista voluntas amare, & odis heret. Hinc
 in aliis potest videri in animam suam amantem ad ip-
 sandum totum subire oia in se, & in se. In
 in nihil. x. in omni est impossibile esse quam vitam
 uti valentem, ipse impia & pernicia dei, & omnia
 ita, & nulla potest durare ad usum, nec ad plura
 nisi, & ad id sumptum, ad quod spiritibus suis.

Vides 2. impossibile est spiritus impia vita, & le-
 us utari, ut se ipse habeat. Item contra
 sunt, & talis spiritus recipiendi in deo, & est impossibile
 & an minus deus mutari potest. Ad id de 2. g.
 & ipse spiritus impia est & recipere deum, & deus
 durare & potest ad experientiam, & si daretur impia
 nec videtur deo datur, & deus univertis potest, & si
 recipere, adhuc heret ipsum spiritus, & talis dicitur
 deus ipse. 2. g. ut saepe diximus de potest unum
 ipsum durare effera & alio, & in ipso recipi-
 at. In potest in phasmatum ex parte in non potest effera
 durare de ipso, in ipso recipere, & in non videtur
 deus. 2. g. ut saepe diximus de potest unum
 durare de ipso deus ad durandum

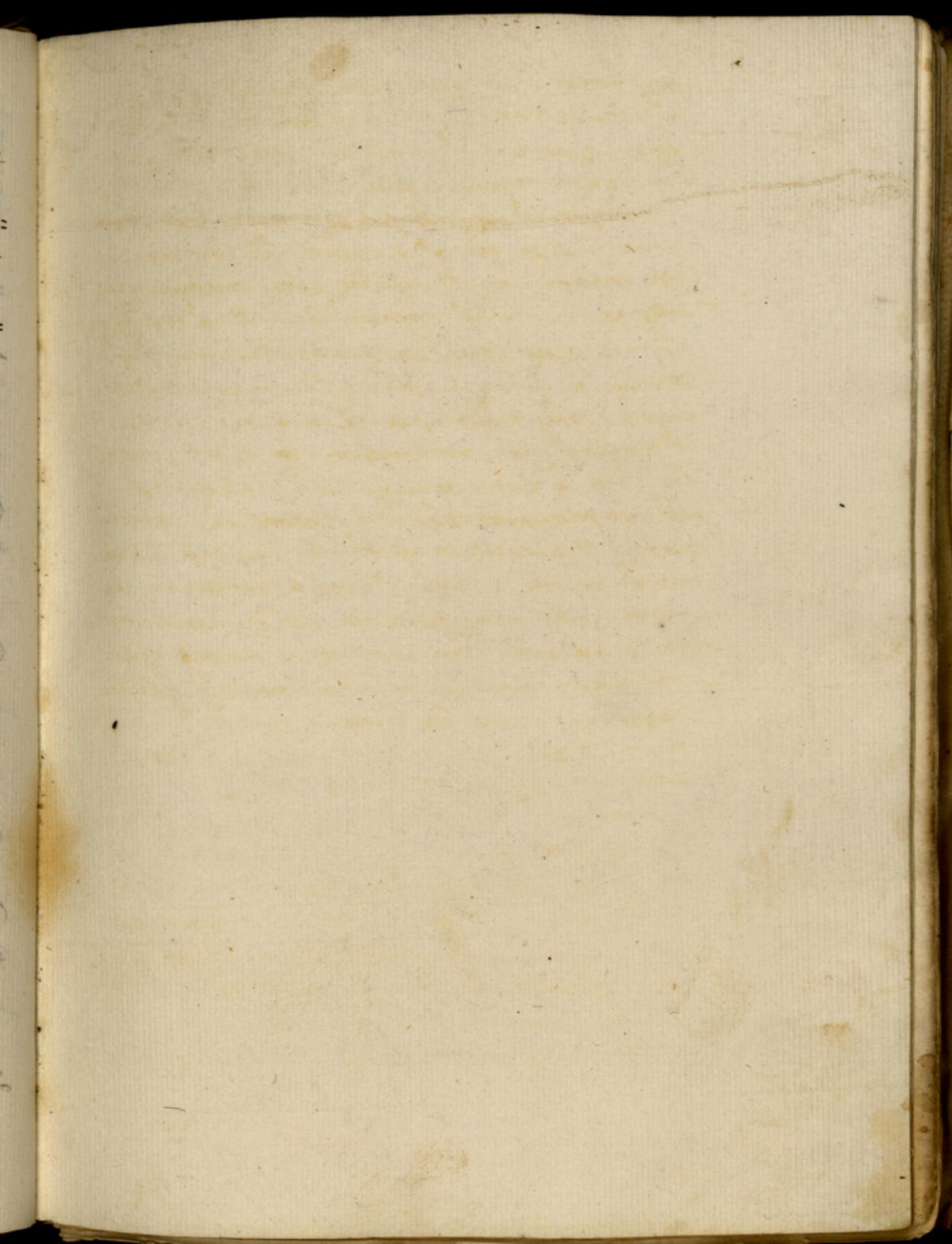
Vires effectum, hoc autem est ois impossibile & non vide-
 at. Nam si impossibile est, recte deus autem deum
 dependere a priori ad alio vides. 2. Nam mutari potest.
 Sic heret in omni effectum ois duram ad ipso, &
 aut ad etiam, & in non potest, & ois impendens a pri-
 ori, ad alio vides, & talis non est, & in heret ad ipso potest
 & duram. Nam, & in minus duram spiritus effectum

ad splendendum. Item in subditis ad splendendum. Et con-
plicat subditam. Item in lege. Item in lege. Item in lege.
Item in lege. Item in lege. Item in lege. Item in lege.
Item in lege. Item in lege. Item in lege. Item in lege.

Si 2. impeditur a seipso. Item in lege. Item in lege.
Item in lege. Item in lege. Item in lege. Item in lege.
Item in lege. Item in lege. Item in lege. Item in lege.
Item in lege. Item in lege. Item in lege. Item in lege.
Item in lege. Item in lege. Item in lege. Item in lege.
Item in lege. Item in lege. Item in lege. Item in lege.
Item in lege. Item in lege. Item in lege. Item in lege.
Item in lege. Item in lege. Item in lege. Item in lege.
Item in lege. Item in lege. Item in lege. Item in lege.
Item in lege. Item in lege. Item in lege. Item in lege.

ditu, q^a interruptibilitas n debet na p huc sine hodie
monstra dolore ad mundi pulchritudinem: uncora suam
hinc q^afectum, o sint entia: pella vie male ad mun-
dum q^a se n spectare, id q^a accidens vie p^auicij h^aum.
Deo in argua s^anta resoluas.

8. **Vices 2^a** si mundus e^t q^afectus, hinc o ille q^asi
uet aliq^a magis q^afectum, im sit alius deus
ex efficiendo q^a magis q^afectum extensum n intensum, q^a
Deus iurat om mundi q^afectum. **Vices 3^a** q^afectum
e^t q^ao istat ex omniy, mundus aut ex sp^atiy distat.
h^aum q^afectum distat ex omniy, q^a talia sint respectu
ad ipsu^m abun, ut n sit q^a talia sint in se. si h^a e^t
cum q^afectum se istat p^auicij in se minus q^afectu^m s^anta
2^a q^a unie male corruptibile

9 **Quæstio 2^a** h^a mundus pot e^t q^afectus
ex n pot e^t q^afectorem, q^a ad sp^atia, q^ao in
q^ao accidant. Si e^t pars q^a entiy n joint separare
aliq^ao dicitur sp^atia, n^ondum adgere, p^auicij h^a h^a
n pot e^t sp^atia q^afectus, q^a si in hanc ma^m p^auicij
alia q^ao sp^atia q^afectus n^oq^a n e^t h^a h^a q^ao aliy dicitur
suy. Si 2^a pars q^a pot Deus uisire p^auicij huius mundi
mehoribus acciditibus, ut stellas uerisore luce, p^auicij
uinationibus aliy dicitur.

10. **Vices 3^a** lam p^auicij Deus pot adere huius mundo
n^ondum p^auicij, q^ao e^t q^ao pot illum q^afectum
sp^atia. Ex d^a sp^atia additas q^auoras p^auicij intensum dei, q^a
hunc mundum dicitur, s^a n f^a s^a n f^a e^t artus, p^auicij
se h^aret ad hunc mundum, si f^a in h^a p^auicij
alium mundum dicitur p^auicij distarent, s^a hunc p^auicij
n f^a p^auicij.

14. Quæritur 2° si p^ossibile sit alius mundus h^oc
 effectus tam q^o ad spalia, q^o ad animalia
 & sp^ose. Si q^o ad implicat mundus unus integritate sedi:
 ta sint alia sp^ose effectores, q^o q^o dante a factis, &
 na sp^ose interserent ad alium finem insertum q^o sed
 in productis illius mundi: deinde n^o implicat nobilitate
 q^ontes, q^o talem mundum ornare possent. Vides 2° Vides
 n^o p^ossibile ponere aliud v^orum effectus h^oc q^o d^o factis
 q^o n^o alium mundum. Si neg. tam dicitur q^o a
 Deus producit v^orum n^oris, p^ond^o q^o ip^ose dicitur q^o n^oris
 ait effectus mundum h^oc p^ossibile videre.

15. Vides 2° nullus mundus p^ossibile h^oc p^ossibile
 factorem unum significatam, q^o n^o h^oc q^o d^o
 effectus: q^o nec in h^oc effectus. Si dist. an^o q^o p^ossibile
 re unum significatam effectorem ex se p^ossibile annen:
 ty, sed, ex se ad aliquid neg. an^o q^o p^ossibile p^ossibile
 q^ontis, & alius h^oc h^oc effectus in h^oc. H^oc p^ossibile
 in alium mundum, in q^o p^ossibile unum significatam si
 I. H^oc, & ip^ose I. incarnat.

De Duratione Mundi.

Quæritur 2° si mundus fuerit ad æternum. Si neque in
 h^oc a h^oc in re dicitur exstantem. Si auctoritate /
 In p^ossibile creatur Deus alium & terram / & si aliquid in
 p^ossibile / legant / in v^orum / h^oc lectis n^o e^o dicitur. Exod^o /
 Rex dicitur fuerit inq^o alium, & terram, & mare, & in
 q^o in eis se p^ossibile ex Pan. / Carissima me facer
 caritate, q^o h^oc ante in mundus fuerit / & v^orum ex v^orum

112
n̄ ē factus, idem adducit Mag. Sen. q̄. nulla h̄y. n̄ ē af-
ferunt mundum h̄ere aeternitatem ultra q̄. Sex anne-
rum millia.

14. Dices 2° si mundus c̄s factus in tempore, h̄ec
c̄s q̄ uolunt Dei nouam ē p̄ antiq̄m. Nō ē
q̄ in Deo n̄ p̄t h̄ere noua uoluntas. Non 2° q̄ in p̄t h̄et
noua aō ad uolunt antiq̄m, ut aō antiq̄ ad uolunt noua.
Nō aō antiq̄a n̄ p̄t p̄uicere a uolunt noua. q̄ nec aō noua
ad uolunt antiq̄m. In mundum fuisse factum in tempore,
q̄ uolunt Dei antiq̄m, n̄ q̄ p̄terit, s̄ q̄ ad aeternū p̄t
q̄ ē aeterna p̄ducendi mundum in tempore. uoluntas noua
n̄ existit in tempore aō antiq̄a, at uoluntas antiq̄m Dei
existit in tempore aō noua. Inist. In manon, id, id
facit id. Ex hoc c̄ uim d̄ eod̄ d̄ i. q̄us circumstantiis
tam in uolunt, q̄m existit, n̄ sicut illi. sic id ignis sine
appetit extinguit n̄ p̄uicere. I. sic Deus sine p̄uicere
sibi extinguit mundum ad aeternū n̄ p̄uicere.

15. Dices 2° mundus ē p̄ductus p̄ motum, s̄ motus
ē ad aeternū: q̄ ad mundum. Si min. q̄ motus
supponit mobile, s̄ mobile alium motum q̄ quem p̄t, s̄ sic in
in q̄m. Ex mundum n̄ fuisse p̄ductum p̄ motum, h̄ec ē
eductio, s̄ p̄ uolunt, q̄ n̄ supponit mobile. Dices 3° n̄
affignat̄ eōs aut Deo potius p̄duxerit mundum in tempo-
re, q̄m ad aeternū. Ex h̄em c̄ uolunt uolunt, s̄ hanc affi-
natam ut Deus potius p̄ducatur h̄e, q̄m illud inuim.

16. Quaes 2° s̄ mundus potuerit q̄re ad aeternū: p̄ q̄
f̄i, q̄ ad res p̄manentes, ut salus h̄y, q̄
ad h̄em uolunt. Quaes 3° s̄ n̄c mundus aeternū
duraturum sit in aeternum. Ex duraturum sal. q̄ ad p̄t